

կը կառավարէր։ Քէննըտի յաղթելու
արդեքները անոր կը նշանակէր, և վիկ-
տորիան օդու մէջ կը թռչէր՝ լերան
քովէն քերելով։

Ժամը ութին լերան միւս կողմը կ'իջ-
նէր, որուն զառ՝ ի վայրը աւելի հեշտ
էր. խարիսխները նաւակէն դուրս նե-
տեցին, և անոնցմէ մէկը յաղթ նովիա-
լի մը ճիւղերուն հանդիպելով, ամուր
մը անոնց կոռւեցաւ։ Անմիջապէս ձոյ
շուանին վրայէն սահելով ամուր մը
գնաց հաստատեց զայն։ Ապա մետաքսէ
սանդուղը իրեն նետելով՝ արագաբար
նորէն գունտը ելաւ։ Անանկով օդա-
պարիկը արևելեան հովերէն ապահով-
ցած՝ գրեթէ անշարժ կը կենար։

Երեկոյեան ընթրիքը պատրաստելու
եղան. ճանապարհորդք իրենց օդային
պտոյտէն գրգռեալ, իրենց պաշարնե-
րուն վրայ աղէկ խրամ մը բացին։

— Ի՞նչ ճամբայ ըրինք այսօր, հար-
ցուց Քէննըտի խոշոր պատառնէր կըւ-
լելով։

Տոքդորը լուսնի դիտողութիւննե-
րով ճամբան ստուգեց, քննելով նաև
այն գրանչելի աշխարհացոյցը՝ որ իրեն
իրք առաջնորդ կը ծառայէր. այդ աշ-
խարհացոյցը « Նորագոյն զիւտք յԱ-
փրիկէ » ատլասին կը վերաբերէր, զոր
իր գիտուն բարեկամը Բէղերման կոթա
հրատարակած էր, և իրեն ընծայ զըր-
կած էր։ Այդ ատլասը տոքդորին բոլոր
ճանապարհորդութեանը ծառայէր պի-
տի, վասն զի Պըրդընի ու Սրիքի դէպ
՚ի մեծ լիճերը նախագիծ ուղերութիւ-
նը կը բովանդակէր, Սուտանը՝ ըստ տոք-
դոր Պարթի, Ստորին Սէնէկալը ըստ
Գուլիէլմոս Լըժանի, և Նիճէրի տէլդան
ըստ տոքդոր Պէքիի։

Ասկէ զատ Ֆէրկըսըն մասնաւոր գիրք
մըն ալ հետը առած էր, որ Նեղոսի
վրայ եղած բոլոր ծանօթութիւնները
մէկի վերածած կը բովանդակէր, այսու
մակագրաւ. « Ակունք Նեղոսի, որ է
ընդհանուր ստորագրութիւն այնը գե-
տոյ և յորդութեան նորին, հանդերձ
Նեղոսեան գիւտոյն, ՚ի կարոլոս Պէքէ,
Թ. Տ. »

Նաև « լոնտրայի աշխարհագրական
ընկերութեան յիշատակագրութեանց »
մէջ հրատարակած հոչակաւոր աշխար-
հացոյցներն ալ ունէր հետը, անանկ որ
ծանօթ երկիրներուն կէտ մըն ալ աշ-
քէն չփախչէր պիտոր։

Աշխարհացոյցին վրայ իր հաշիւներն
ընելով, գտաւ որ իր դէպ ՚ի լայնու-
թեան ճամբան, երկու աստիճան էր,
կամ հարիւր քսան մղոն դէպ ՚ի արե-
մուտք¹։

Քէննըտի դիտեց որ ճամբան դէպ ՚ի
հարաւ կը խոտորէր։ Սակայն տոքդորը
գոհ էր այս ճամբուն, որ կարելի եղա-
ծին չափ իրմէ յառաջնժայներուն
հետքը քննել կ'ուզէր։

Որոշեցին գիշերը երեք մասն բաժնե-
լու, որպէս զի ամեն մէկը միւսներուն
պահպանութեանը կարենայ հսկել։
Տոքդորը իններորդ ժամուն մասն ըն-
տրեց, Քէննըտի՝ կէս գիշերունը, իսկ
ձոյ՝ առաւօտեան երրորդ ժամունը։

Ուստի, Քէննըտի և ձոյ՝ իրենց ծած-
կոցներուն մէջ պլուելով, վրանին տա-
կը տարածուեցան ու հանդարտաբար
քուն եղան, մինչդեռ տոքդոր Ֆէրկը-
սըն կը հսկէր։

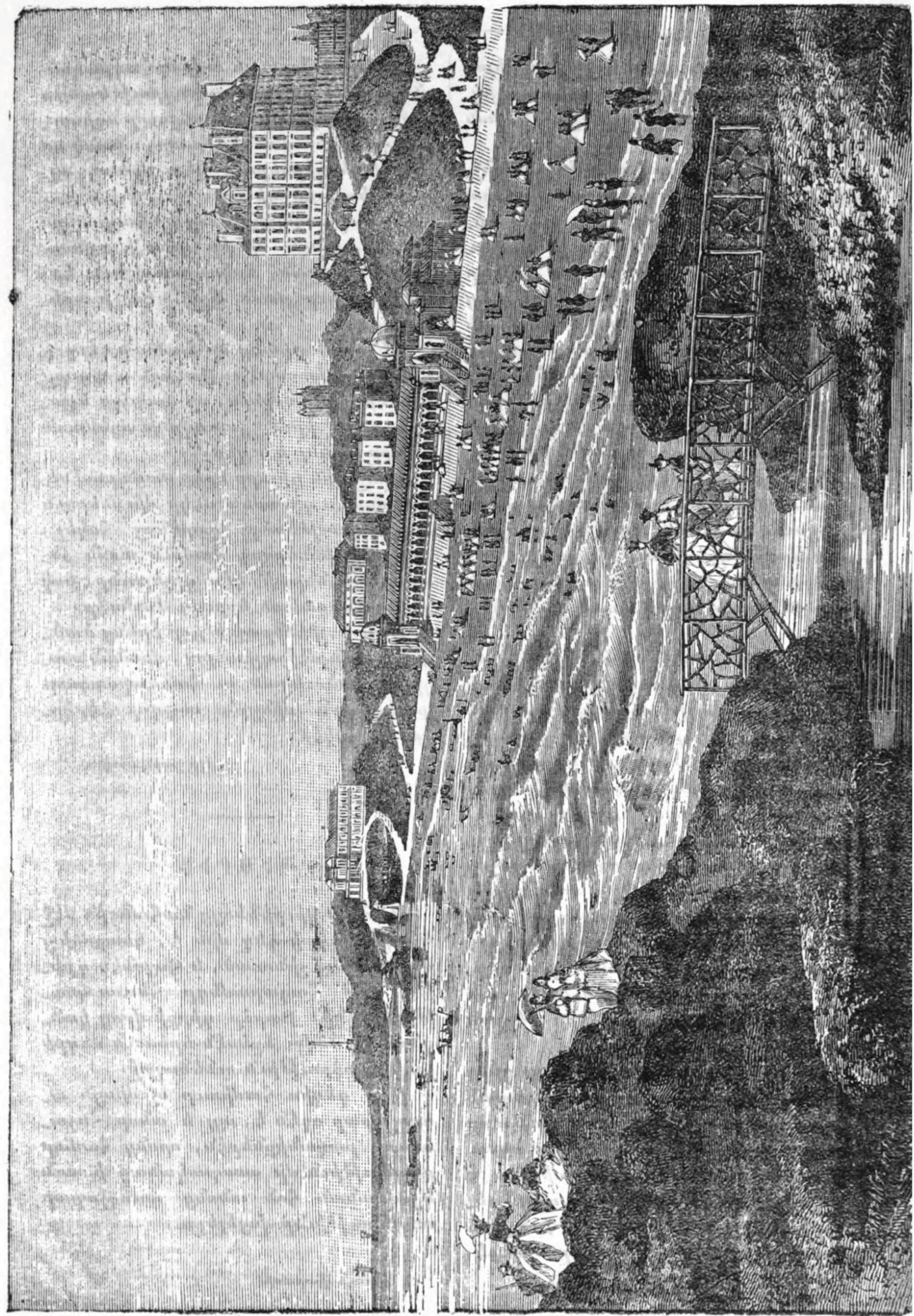
Կը շարունակոի։

Պ Ի Ա. Ր Ի Ց

Ստորին Պիւրենեայց նահանգին մէջ
Պիարից պվտի գեղ մըն է, կավոնիոյ
ծոցին վրայ շինուած, և Պայոնէն գրե-
թէ ութ հազարամեղր հեռաւորու-
թիւն ունի։ Բարձր գիրքի վրայ կան-
դնած է, ծովու երեսէն երեսուն մեղրի
չափ բարձրութիւն ունենալով։

Այս գեղիս ճամբաւը ոչ միայն ա-
ռողջարար օդէն է, այլ և անոր հոչա-
կաւոր բաղանկիներէն, որոնց համար
բազմութիւն մը օտարականաց խուռն
կ'ընթանան հոն անոնց առողջարար
աղդեցութիւնը վայելելու։

1 Յիսուն փարսախ։

Նափոլէոն գ. կայսրը այս տեղւոյս զրիցը ախորժելով, պղտի բայց գեղեցիկ դղեակ մը շինել տուաւ, անմիջապէս ծովուն հանդէպ. հոս տեղուանքն է որ ամառ ատեն կայսերական ընտանիքը կը քաշուի, ոչ միայն օդոյ ու բաղանեաց համար, այլ նաև հանգստեան բարիքը վայելելու:

Դղեկիս անունը, ըստ կայսրուհւոյն անուան, Երգիևեան դաստակերտ կը կոչուի:

Պիարիցի բնակիչքը մօտ 2000ի կը հասնին:

Ա.ՄԾԱԽՈՍ

Ի յլստանրոլ քաղաքն մէկ քարէ մարդ էր շինած, և անուն Ամծախօս. որ զինչ՝ ի քաղաքն անզին զումաշ ծախուէր որ մարդ զգինն չգիտէր, նա կ'ասէր զգինն: Օր մի ձի մի կու ծախէին. և զնացին Ամծախօսն ՚ի քով. և ասէ. Այսօր ամէ 100,000, և վաղն մէկ ֆլորի: Եւ մէկայլ օրն սատակեցաւ. և տուին զսաղրին՝ մէկ ֆլորի:

(իշխան ոմն եկեալ) ՚ի մօտ Ամծախօսն՝ (ասէր). Մուրանալ կ'ամաչեմ, և արուեստ չգիտեմ, և ՚ի սովու կու մեռնիմ, ես ու իմ տղայքն. Աստուած ի քեզ բարեխօս, կ'երթամ գողութիւն կ'առնեմ. թէ զան ՚ի քեզ հարցանեն, մի ասեր: Ասաց Ամծախօս, թէ իմ տլրսմն՝ ճշմարտութեան է շինած. ճարչկայ որ չասեմ: — Ասաց իշխանն. Աստուած ՚ի քեզ բարեխօս. ՚ի սովու կու մեռնիմք: — Եւ ասաց. Զկայ ճար: — Եւ նա եզարկ քարովն, և զճակատն պատառեաց, և զտլրսմն խափանեաց: Եւ զնաց զժագաւորին խաղինայն պատռեց, և բազում ինչ եհան: Եւ եկին հարցին յԱմծախօսն. և ոչ ետուր պատասխանի: Եւ թագաւորն երեկ բորիկ, և ասաց. Զես խօսիլ, ես զիս կու

սպաննեմ: Եւ ասաց Ամծախօսն, թէ թագաւորն ողջ կենայ. Հէնց ժամանակ հասանք, որ ով զողորդն կ'ասէ՝ քարով ՚ի զլուխն կու տան:

ԽԻԿԱՐ

ՄԱՀ ԿԵՍԱՐՈՒԻ

Ո Ղ Բ Ե Ր Գ Ո Ւ Թ Ի Ւ Ն

(Տես Երես 222)

ՏԵՍԱՐԱՆ Գ

ԿԵՍԱՐ ԱՌԵՎԱԼ, ԲՐՈՒՏՈՍ և ՃԱՌԵՆ-ՐԵՆ:

ՈՄՆ. Զինչ իրք իցեն, զի՞ է աղաղակս. զի՞նչ իցէ արիւնս. Բրուտոս սուսեր ՚ի ձեռին արձանացեալ կայ:

ԲԻՐ. Ծողովուրդ արիսեան, Եթէ իցես գեռ ևս. անդը յայն վայր գարձուցեք զաշս ձեր, տեսէք, ո անկեալ դնի յարեան իւրում:

ԺՈՂՈՎ. Կեսար, յարեան թաթաւեալ. ո աշխարելի տեսարան:

ԲԻՐ. Այս, այս, նա ինքն Կեսար յարիւն թաւալի. և թէպէտ անարիւն երկաթ ՚ի ձեռս տեսանի, սակայն ես ինքն ես ընդ այլոց զկեսար սպանի:

ԺՈՂՈՎ. Այ անագորոյն գահիճ, մեռցիս և դու... ԲԻՐ. (Երեւալ զուո՞ն՝ ՚ի վրա հեծոյ) Ահա իմ սուսեր առ իս ուղղեալ կայ. մեռաց ես, սակայն լուարուք ինձ նախ ժողովուրդ Հռովմայ:

ԺՈՂՈՎ. Հարցի վաղագոյն գահիճ Կեսարու: ԲԻՐ. Սակայն մի, ՚ի զուր, ինդրէք գուք այլուր զգահիճ Կեսարու. ահաւասիկ ես ինքն Բրուտոս, ես ձեր եմ սպանդ սրոյդ ծարաւոյ. թէ ՚ի զիէժ արեան այսր գիմեալ գայք ձեր զիկասառի. ահաւասիկ ձեզ զըսէի Բրուտոսի: Իսկ թէ չմարիտ սէր աղատութեան վառի տակտւին ՚ի ձերում սրտի, արդ ուրախ լերուք՝ զի վախճան եղև ձերոյ արբայի:

ԺՈՂՈՎ. Զինչ խօսիս:

ԲԻՐ. Ու ինչ ստեմ, և երդնում ես, զի թագաւորէալ էր Կեսար Հռովմայ, իշխանաբար խօսէր ստո ընդ մեզ, և արքայաբար տայր մեզ հրաման. ոչ այսպէս իսկ տեսէք գուք զնա անդ ՚ի լուպերկալ, յորժամ իրեւ յակամայա առնոյր ՚ի գլուխ թագ արբայական. և զի գիտաց թէ ոչ այլազգ ինչ քան թէ բռնաբար մարթէ թագաւորէլ, ասս յայսմ ատենի յոխորա բարբառով հրաման արձակէր ընդդէմ Պարթեաց գարձեալ վերսան ՚ի կոիւ գումարել, յորժամ Հռովմայ պակասեալ են գանձք, զէնք և քաջորեր. իսկ առ ինչ սպա. զի գարձ արարեալ ծանր ձեռամբ և ուժգին աւարաւ՝ բանացի զինու թագ ՚ի զլուխ կապել. իւրով պարգեզ նա զսիրտո ձեր հնարեր զիտել. սակայն անզործ գարձան զէնքն. զի զատաւութիւն դուք ոչ յանձն առնուք երբեք վա-